

désirez.

HEBKEO VI – NIVEL MEDIO – PRUEBA I HÉBREU A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1 1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1

Monday 19 May 2003 (morning) Lundi 19 mai 2003 (matin) Lunes 19 de mayo de 2003 (mañana)

I hour 30 minutes / I heure 30 minutes / I hora 30 minutes

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant $d^{\gamma}y$ être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le répondre aux questions d'orientation fournies.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

נתחו אחד מן הטקסטים הבאים:

אחד, אפילו קו אחד, נקודה אחת. כלום-כלום... לגמרי! האם תאמינו לי! תאמינו לי!... אתם לא ST. איני מקבל אותה: כפל ואמר מתוך עיקשות יתירה של אדם שהוא מסויים בדעתו. - אפילו פרש ונמשך בדברים. הוא נסער מבפנים ורגש, ניטלטל לצדדים אילך ואילך כבחמה שמונעת צווארה מן העול, מאוד! והעיקר, מתנגד לה. זאת אומרת, איני מקבל אותה... יותר מזה, איני מכבד אותה, אף-על-פי ש"איני מכבד" זו לא המילה, בכל זאת איני מכבד... אדמנו. עאם יש לנוי זה ברור! משום כך אני מתנגד לה, איני מכיר בה והיא לא קיימת בשבילי! OT. כבר עניין אחר לגמרי... במובן זה, וגם כן בכל שאר המובנים, אין לנו היסטוריה משלנו, משל אטרת, משום שלא רצינו שתהא כזו, ורק אחרים רצו והכריחו אותנו לקבלה, בעל כורחנו, וזה אלנו, לא שלנו כלל ועיקר: משום שאנחנו לא עשינו אותה, משום שאנחנו היינו עושים אותה הם עשר לנו את ההיסטוריה כרצונם וכדרכם, ואנחנו רק קיבלנו אותה מידם. אבל היא לא ۲. שהם היו מכבים לנו את המנורה בשבת וחולבים לנו את הפרה בשבת ומסיקים את התנור, כך בקיצור, כאן הכלב קבור. שלא אנחנו עשינו את החיסטוריה שלנו, כי אם הגויים עשו לנו. כמו שאין לנו היסטוריה כלל. זו עובדה. וכאן היא הזַגווזדקה. איני יודע איך אומרים זה בעברית... מתנגד להיסטוריה היהודית. אני רוצה לבאר למה. סבלנות רגע אחד... ראשית, אני אתחיל מזה $(\mathbf{g})\mathbf{I}$ - כבר אתם יודעים, - נשתעל מגרונו [של יודקה] שיעול של אשמה ושל ערבוביה שבלב, - שאני

הזו סוף-סוף נעשית חולשה גדולה, גרועה מחולשה, מין כישרון מיוחד של ניוול. זהו כן! וגיבור ברירה כל אחד הוא גיבור, רוצה לא רוצה - מוכרח, ואין בזה כל זכות או שבת. ושנית, שהגבורה ٤٤. לי גבורה אחרת, ממין אחר. ראשית כל, בבקשה להבין אותי, זו היא גבורה בלית ברירה. ובלית זנייי אבל הגבורה הזאת לא מוצאת חן בעיניי! אל תצחקויי. לא מוצאת חן בעיניי! אני היחר אני יודע שיש גבורה בזה שאנחנו עמדנו בכל הגזירות וחפורענייות. אני הבאתי בחשבון גם את לכו לשחק בכדור-הגל"... אבל זה אגב-אורחא. ובכן אני ממשיך. אתם כמובן לא תחשדו אותי. לחם: "חברת! לנו אין היסטוריה! מיום שגלינו מארצנו אנחנו עם בלי היסטוריה. אתם פטורים. ٥٤. שלנו את ההיסטוריה היהודית. לאיזה שֵד ללמד אותם קלון אבותיהם! אני פשוט הייתי אומר ציבור של דוויים וסחופים, נאנחים ובוכים ומבקשי רחמים. אני בכלל הייתי אוסר ללמד לילדים מאהים ועלילות, לא גיבורים וכובשי עולם, לא שליטים ובעלי-מעשים ואדוני כל המעשים, רק לחינם, זה לא סתם ככה. פשוט ההיסטוריה היהודית משעממת, לא מעניינת. אין בה לא כן, הם קוראים, אבל רומנים היסטוריים של הגויים ולא של היהודים. מדוע זה ככה! זה לא 22. הילדים שלנו אינם רוצים לקרוא, אם הם לא רק קולפאקים. אני יודע זה בדיוק. אני התעניינתי. וכובשים עזי-לב ועזי-נפש. במילה אחת, עולם מלא גבורה, והינה דווקא כאן, בארץ-ישראל, קוראים ברצון רומנים היסטוריים. שם, יודעים אתם, מעשים ועלילות גדולות, גיבורים, לוחמים מוות, פשוט משעמם! תרשו נא לי עובדה אחת, עובדה קטנה אחת. ידוע, בכל העולם ילדים הפעם ועוד ועוד, וכך עד אין סוף... הינה היא מה, וזה הכל! סוף כל סוף זה... זה... משעמם עד 02. רדיפות וקידוש-השם, ועוד הפעם גזירות, עלילות, רדיפות וקידוש-השם. ועוד הפעם ועוד מכבד אותה! הביטו! תחשבו רגע... מה יש בה! הינה השיבו לי: מה יש בה!... גזירות, עלילות, יכולים אפילו לתאר לעצמכם איך אני מתנגד לה, איך אני שולל אותה ואיך... איך... אני לא

[תיים הזז / הדרשה]

אמדו על אמצעים ספרותיים בטקסט. אמנו אל חקשר בין אופן הדיבור של יודקה כבין אופיו. הסיפור לובש צורה של מאמר. הסבירו מה משיג המחבר בשימוש בדמות פיקטיבית לדרשה. אמדו על הקשר בין הטקסט לכותרת הסיפור.

של יהודים בלא יסורים: אני לא ראיתי! יהודי בלא יסורים זוהי בריה משונה, זה כבר כמעט לא היסורים משמרים אותנו, מקיימים אותנו. בלעדיהם אין לנו חיים... האם ראיתם מימיכם ציבור

אועדים את היסורים, יסורים בכלל... אנחנו רוצים ביסורים, להוטים אחריהם, משתוקקים... איזו חרפה ואיזו בושה אני סובל! הן אנחנו לא רק מקבלים את היסורים. יותר מזה, אנחנו גם כזה סוף שהוא מתחיל להתפאר ב"גבורתי" ולהתגאות בה: ראו איזו פורענייות אני מקבל! ראו

יהודי, חצי גוי... הוא שאמרתי: ה"גבורה" היא חולשתנו... יסורים, יסורים, יסורים!

04.

מחו הקשר בין כותרת השיר לתוכנו! עמדו על האוירה בשיר ןכיצד היא מושגת. עמדו על האוירה בשיר ןכיצד היא מושגת. מה המיוחד בסוף השיר!

[מאנר ונולמנר / בּׁמִּנֹבְנָם אַבָּם]

למְנּנּי לְנִיתְּרִי לא יְדְּרֵה פּי אֲפִילּי לְחַתְּחִיִּלְ בַּזָּח בִּבְּלְלְ בְּנִי אֵפִילִּי לְחַתְּחִיִּלְ בְּנִי הִשְׁבִּוֹ הַשְׁמֵּא לֵא יִנְמִר הְלְרַכִּס בַּפְּתִּוֹר, בְּמָּח יִיִּטִינַ לְחַתְּבִּי בְּמָּח יִיִּטִינַ לְחַתְּבִּי בְּמָח יִיִּטִינַ לְחַתְּבָּי בְּמָח יִיִּטִי בְּיִבְּיִ בְּמָח יִיִּטְי בְּיִנִּי בְּמָח יִיִּטְי בְּיִנִּי בְּמָח יִיִּטְי בְּיִי בְּמָח יִיִּטְי בְּיִנִּי

לני ענייק הייקם הוא בודר מהלם היא בודר מהלם היינים אוקם האוקם היי ביא בודר מהלם היא בודר מהלם היא בודר מהלם היא בודר מהלם הייא בודר הייים הייים